

2. Двохвимірний штрих-код – це символіка, розроблена для кодування великого обсягу інформації. Ця технологія повинна використовуватися всіма учасниками ІФЛЛ для занесення в штрих-код докладної інформації про ЛЗ. На теперішній час у фармацевті застосовуються наступні види двовимірних штрих-кодів: Aztec Code; Data Matrix; Maxi Code; QR код тощо.

3. Технологія НАССР, яка являє собою систему аналізу ризиків та управління критичними точками процесів і може успішно застосовуватися для безпеки функціонування фармацевтичних ланцюгів. Метою технології НАССР є гарантія безпеки ЛЗ для кінцевих споживачів завдяки контролю над факторами ризику протягом всього ІФЛЛ.

4. SFERA – це технологія лазерного гравіювання по склу. Вона дозволяє наносити гравіювання з двохвимірним штрих-кодом на внутрішню сторону флакона, не пошкоджуючи скло. У поєднанні зі спеціальними зчитувальними пристроями ця технологія дозволяє розпізнати навіть найдосконаліші фальсифікації. Крім того, нанесена за допомогою такої технології гравіровка практично непомітна, що дуже важливо для виробників фармацевтичної продукції. Гравіювання наноситься безпосередньо при розфасовці ЛЗ з достатньою для виробничих ФК швидкістю - до 600 флаконів за 1 хв.

5. Технологія EPCIS - забезпечує безпечний й надійний обмін інформацією про події протягом всього ІФЛЛ. ФК, які використовують потрібну технологію, можуть підтримувати інформаційні системи для електронної реєстрації походження ЛЗ та відстеження й контролю за проходженням ЛЗ для відкликання або підтвердження автентичності фармацевтичної продукції [4, 5].

Проблема фальсифікації ЛЗ, є однією з найбільш актуальних у фармацевтичній галузі і успіх її вирішення багато в чому залежить від активності взаємодії всіх учасників ІФЛЛ. Встановлені найбільш перспективні технології захисту фармацевтичної продукції від фальсифікації. Визначено, яким технологіям захисту від фальсифікації фармацевтичної продукції найчастіше віддають перевагу суб'єкти фармацевтичного ринку в Україні.

Список використаної літератури:

1. Бондарева Л.В. Борьба с производством та розповсюдженням фальсифікованих лікарських засобів [Електронний ресурс] / Л.В. Бондарева. — Режим доступу к сайту: http://www.provisor.com.ua/archive/2008/N17/bondar_178.php?part_code=112&art_code=6791.

2. Гризодуб А.И. Проблемы качества и фальсификации лекарственных средств [Электронный ресурс] / А.И. Гризодуб, С.В. Сур. — Режим доступу к сайту: <http://www.apteka.ua/article/4880>.

3. Копытин Д. А. Борьба с фальсифицированными лекарственными препаратами в Европейском Союзе и в России / Д.А. Копытин // Ремедиум. — 2012 г. — № 9 – С. 8-13.

4. Ушкалова У.А. Проблемы фальсификации лекарственных средств: фокус на антимикробные препараты [Электронный ресурс] / У.А. Ушкалова. — Режим доступу к сайту: http://www.antibiotic.ru/cmac/pdf/7_2_167.pdf.

5. EU Commission. COM (2008) 668: Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 2001/83/EC as regards the prevention of the entry into the legal supply chain of medicinal products which are falsified in relation to their identity, history or source. Brussels, Belgium: EU Commission, 10 December 2008.

ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ (СЛІДЧИХ) РОЗШУКОВИХ ДІЙ

Маньковський Н.Я., ад'юнкт кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності НАВС **Паливода В.В.**

Конституційне закріплення прав і свобод людини та громадянина як найвищої соціальної цінності та їх відповідність принципам і нормам міжнародного права є одним з найістотніших чинників демократизації суспільства.

Сьогодні, коли відбувається формування правової держави, необхідно мати на увазі, що одним з найважливіших напрямків у цьому процесі є подальше удосконалення організації та діяльності тих структурних підрозділів Міністерства внутрішніх справ України, які застосовують негласні слідчі (розшукові) дії та оперативно-розшукові заходи, посилення нагляду за законністю їх використання.

Згідно зі статтею 3 Конституції України [1] права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, а утвердження і забезпечення прав і

свобод людини є головним обов'язком держави. Однак нормативне закріплення прав і свобод саме по собі ще не означає їх фактичного здійснення суб'єктами права. Формальне визнання прав і свобод не завжди дає можливість громадянам у повному обсязі користуватися ними. Тому необхідний ефективний соціально-юридичний механізм реалізації прав і свобод, що має гарантії їх забезпечення. Ті або інші гарантії безпосередньо втілюються в діяльності конкретних державних органів, зокрема, органів, наділених правом здійснювати оперативно-розшукову діяльність та проводити негласні слідчі (розшукові) дії.

Згідно із главою 21 Кримінального процесуального кодексу України [2], система негласних слідчих (розшукових) дій включає: аудіо-відеоконтроль особи (ст. 260 КПК), накладення арешту на кореспонденцію (ст. 261 КПК), огляд і виїмку кореспонденції (ст. 262 КПК), зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (ст. 263 КПК), зняття інформації з електронних інформаційних систем (ст. 264 КПК), обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи (ст. 267 КПК), спостереження за особою, річчю або місцем (ст. 269 КПК), аудіо-, відеоконтроль місця (ст. 270 КПК), контроль за вчиненням злочину (ст. 271 КПК), виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації (ст. 272 КПК), негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження (ст. 274 КПК).

В основному сформульовані положення і гарантії забезпечення прав людини під час здійснення оперативно-розшукової діяльності та проведенні негласних слідчих (розшукових) дій, містяться в Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» [3]. Так, стаття 6 даного Закону надає вичерпний перелік підстав для проведення ОРД, а стаття 9 відповідно до цих підстав визначає гарантії законності під час проведення ОРД, а саме:

1. Під час здійснення оперативно-розшукової діяльності не допускається порушення прав і свобод людини та юридичних осіб. Окремі обмеження цих прав і свобод мають винятковий і тимчасовий характер та можуть застосовуватися лише за рішенням суду щодо особи, в діях якої є ознаки тяжкого або особливо тяжкого злочину, та у випадках, передбачених законодавством України, з метою захисту прав і свобод інших осіб, безпеки суспільства.

2. У випадках порушення прав і свобод людини або юридичних осіб у процесі здійснення оперативно-розшукової діяльності, а також у разі, якщо причетність до правопорушення особи, щодо якої здійснювались оперативно-розшукові заходи, не підтвердилась, Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ України, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах охорони державного кордону, Управління державної охорони України, Державна податкова адміністрація України, центральний орган виконавчої влади з питань виконання покарань або розвідувальний орган Міністерства оборони України, розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону, Служба зовнішньої розвідки України зобов'язані невідкладно поновити порушені права і відшкодувати заподіяні матеріальні та моральні збитки в повному обсязі.

Громадяни України та інші особи мають право у встановленому законом порядку одержати від органів, на які покладено здійснення оперативно-розшукової діяльності, письмове пояснення з приводу обмеження їх прав і свобод та оскаржити ці дії.

Отже, можна зробити висновок, що за своєю суттю природа ОРД така, що неминуче торкається законності, прав і свобод громадян, які перебувають у сфері її здійснення. У ряді випадків заходи (дії), які здійснюються оперативними підрозділами стосуються значного кола осіб, не причетних до злочинів, у тому числі тих, що створюють загрозу державній, військовій, економічній або екологічній безпеці держави, але інколи, всупереч своїй волі або випадково, мають відношення (через спільне мешкання, товариські стосунки тощо) до дій осіб, що вчинили або вчиняють протиправні діяння. Така ситуація вимагає функціонування в державі відповідної системи забезпечення законності, а саме – реалізації, захисту, охорони і відновлення порушених у процесі оперативно-розшукової діяльності прав людини.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996. Спільне видання редакції «Голос України» та Юридичної інформаційної компанії, К.: Юрінком.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України (відповідає офіційному тексту). – К.: Центр учбової літератури, 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступ: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/page>.
3. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 року [Електронний ресурс]. – Режим доступ: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2135-12>.